

РЕШЕНИЕ

№ 1316

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА като разгледа докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20231110216113 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от „*****“ ЕООД, ЕИК ***** против електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504548299, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на издадения електронен фиш. Твърдят се редица допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон в хода на административнонаказателното производство. Пледира се, че не били описани ясно мястото и начинът на извършване на нарушението, не бил спазен срокът в ЗАНН за издаване на електронния фиш и същият бил издаден от некомпетентен орган. Освен това, в случая въобще не трябвало да бъде издаван електронен фиш за това нарушение. Претендират се разноси.

В съдебно заседание за дружеството-жалбоподател, редовно уведомено, представител не се явява. Депозирана е молба от адв. А., с която не възразява да бъде даден ход на делото. Поддържа жалбата и иска отмяна на издадения електронен фиш. Претендира разноси по делото пред АССГ и в настоящото производство. Представя

доказателства за заплащане на адвокатското възнаграждение.

Процесуалният представител на АНО заявява, че жалбата срещу електронния фиш била просрочена, поради което същата следвало да се остави без разглеждане и производството по делото да се прекрати. По същество оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение. Счита, че издаденият електронен фиш бил правилен и законосъобразен, като иска същият да бъде потвърден. Заявява, че нарушението било доказано по категоричен начин. Претендира юрисконсултско възнаграждение за делото пред АССГ и по настоящото дело, като прави възражение за прекомерност на разноските, поискани от другата страна.

Съдът намира жалбата за процесуално допустима по следните съображения: атакуваният електронен фиш подлежи на обжалване по реда на ЗАНН, жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице, съдържа необходимите реквизити и производството по нея е редовно образувано пред РС-София.

Относно възражението на юрисконсулта, че жалбата срещу електронния фиш била просрочена, то същото се явява неоснователно. Производството по настоящото дело не е образувано по подадената на 08.08.2023 г. чрез АПИ до СРС жалба Вх. № 53-00-6262 срещу електронен фиш № 8504548299, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, а е образувано по подадената чрез АПИ до АССГ на 08.08.2023 г. жалба Вх. № 53-00-6261 срещу отказа на АПИ за анулиране на електронен фиш № 8504548299. Административен съд – София град е приел, че по същество предявената пред него жалба срещу отказа за анулиране на фиша представлява всъщност жалба срещу самия електронен фиш, която следвало да бъде разгледана по реда на ЗАНН от РС-София, поради което делото е било изпратено по компетентност на СРС, а АССГ се е позовал на определение № 27/09.06.2021 г. по адм. дело № 55/2020 г. на ВКС и ВАС в смесен състав по чл.135, ал.5 от АПК. В тази връзка, актът, който е поставил началото на настоящото въззивно производство не е подадената на 08.08.2023 г. чрез АПИ до СРС жалба Вх. № 53-00-6262 срещу електронен фиш № 8504548299, а подадената чрез АПИ до АССГ на 08.08.2023 г. жалба Вх. № 53-00-6261 срещу отказа на АПИ за анулиране на електронен фиш № 8504548299. Съгласно разпоредбата на чл.189ж, ал.5 от ЗДвП, жалбата срещу електронния фиш се подава в 14-дневен срок от получаването му, а когато е направено искане по ал.3 (искане за анулиране на електронния фиш) – в 14-дневен срок от съобщаването на отказа за анулиране на фиша. След като настоящото производство е било образувано по подадената чрез АПИ до АССГ на 08.08.2023 г. жалба Вх. № 53-00-6261 срещу отказа на АПИ за анулиране на електронен фиш № 8504548299, то е налице втората хипотеза на цитираната разпоредба, а именно жалбата се подава в 14-дневен срок от съобщаването на отказа за анулиране на фиша. На лист 71 от делото на АССГ е видно, че отказът за анулиране на фиша е бил съобщен на жалбоподателя на 25.07.2023 г. От този момент е започнал да тече 14-дневният срок за подаването на жалбата, който е изтичал на 08.08.2023 г., а жалбата до АССГ срещу

отказа на АПИ за анулиране на електронния фиш, която е поставила началото на настоящото въззивно производство, е била подадена на 08.08.2023 г., тоест същата е в срок.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 27.04.2021 г. в 15:35 часа пътно превозно средство с рег. № *****, вид влекач, марка и модел „****“, с технически допустима максимална маса 20 500 килограма, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44 000 килограма, било засечено по път А-6, км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не била заплатена изцяло дължимата пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата (ЗП), тъй като за превозното средство нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП, намиращо се на път А-6, км 50+427.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ обжалваният понастоящем електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504548299, с който за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, на дружеството-жалбоподател „*****“ ЕООД, в качеството му на собственик на заснетото ППС, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП.

Описаната фактическа обстановка се установява по категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, които преценени поотделно и в тяхната съвкупност не водят до различни фактически изводи.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите в жалбата, както и като съобрази задължението си в качеството на въззивна инстанция да проверява изцяло правилността на електронния фиш, независимо от основанията, посочени от страните, съгласно разпоредбата на чл.84, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.314, ал.1 от НПК, намира следното:

Според чл.179, ал.3б от ЗДвП подлежи на административно наказание собственикът на ППС от категорията по чл.10б, ал.3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, а според чл.179, ал.3 от ЗДвП на административно наказание подлежи водач, който управлява ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10, ал.1, т.1 от ЗП. Това означава, че чл.179, ал.3 от ЗДвП и чл.179, ал.3б от

ЗДвП имат различно съдържание и са насочени към различни адресати. Доколкото чл.189ж, ал.1 от ЗДвП препраща само към чл.179, ал.3 от ЗДвП, то за вмененото на „*****“ ЕООД нарушение по чл.102, ал.2, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш. В случая за ангажиране на административнонаказателната отговорност на собственика на ППС от категорията на чл.10б, ал.3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП и е приложим чл.179, ал.3б от ЗДвП, е следвало да се изпълни процедурата по чл.189е, ал.1 и сл. от ЗДвП – съставяне на акт за установяване на административно нарушение и издаване на наказателно постановление, а не електронен фиш. Според настоящия съдебен състав редакцията на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП дава възможност на наказващия орган да издаде електронен фиш само за нарушение по чл.179, ал.3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, но това не означава, че е недопустимо издаването на АУАН и НП за нарушенията по чл.179, ал.3 от ЗДвП. Доводи за това се съдържат в нормите на чл.167а, ал.4 от ЗДвП и чл.189е, ал.1 от ЗДвП. Съдебният състав не счита, че нормата на чл.189ж, ал.7 от ЗДвП позволява да се издава електронен фиш за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, тъй като за това обстоятелство съществува специална норма (чл.189ж, ал.1 от ЗДвП), която сочи, че електронен фиш може да се издава само за нарушения по чл.179, ал.3 от ЗДвП. Разпоредбата на чл.189ж, ал.7 от ЗДвП е насочена към това чрез препращане към чл.189, ал.10 от ЗДвП да посочи кога влиза в сила електронният фиш. Предвид на това в случая незаконосъобразно е бил издаден електронен фиш за установеното нарушение, вместо да бъде спазена общата процедура по ЗАНН чрез съставяне на АУАН и издаване на НП, което от своя страна води до незаконосъобразност на обжалвания акт и е основание за отмяната му. В този смисъл е и практиката на касационната инстанция, а именно: Решение № 6424 от 30.10.2023 г., постановено по КНАХД № 6809/2023 г. по описа на АССГ, XXI касационен състав; Решение № 8113 от 22.12.2023 г. по КНАХД № 9702/2023 г. по описа на АССГ, XXI касационен състав; Решение № 4438 от 05.07.2023 г. по КНАХД № 3117/2023 г. по описа на АССГ, XIII касационен състав и др.

Освен това не се доказва и мястото на извършване на нарушението. В издадения електронен фиш се твърди, че превозното средство с регистрационен № ***** се е движило с незаплатена пътна такса по път А-6, км 50+427, включен в обхвата на платената пътна мрежа. В същото време на съда е служебно известно от други еднотипни дела, че към месец септември 2022 г. на път А-6 „Европа“ няма километър 50+427. Тогава се поставя логичният въпрос, след като към месец септември 2022 г. на път А-6 „Европа“ няма изграден километър 50+427, то как почти година и половина по-рано на 27.04.2021 г. е имало такъв километър 50+427, където се твърди да е било извършено и заснето нарушението. Абсурдно е към месец септември 2022 г. да се твърди, че няма такъв километър, а в издадения електронен фиш това да е посоченото

място на нарушението със заявката, че този километър е включен в обхвата на платената пътна мрежа. След като на път А-6 „Европа“ няма изграден километър 50+427, то съдът приема за недоказано посоченото в електронния фиш място на извършване на нарушението. В този смисъл е и практиката на касационната инстанция - Решение № 4438 от 05.07.2023 г., постановено по КНАХД № 3117/2023 г. по описа на АССГ, XIII касационен състав.

На последно място съдът намира, че е налице неяснота и при самото описание на нарушението, тъй като не става ясно какъв е бил размерът на дължимата пътна такса и как е бил определен този размер. Според чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата – „за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал.3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък“. В случая не е ясна формулата, по която е изчислена дължимата такса и какво е било взето предвид при определянето ѝ – товароносимост, брой оси, екологични характеристики на превозното средство, какви са били техническите характеристики на пътя или пътния участък и т.н., за да се направи преценка, дали правилно е била определена и в крайна сметка какъв е бил размерът ѝ. Тези обстоятелства никъде не са посочени в съставения електронен фиш, което пък съществено нарушава правото на защита на наказаното лице и възможността му да разбере какъв е бил размерът на дължимата такса, която се твърди да не е заплатила и как е бил определен този размер. Посочената неяснота при описанието в крайна сметка пречатства и съда да извърши дължимия съдебен контрол за законосъобразност на издадения електронен фиш във връзка с тези обстоятелства и евентуалното приложение на чл.28 от ЗАНН. В този смисъл отново е цитираното по-горе Решение № 4438 от 05.07.2023 г., постановено по КНАХД № 3117/2023 г. по описа на АССГ, XIII касационен състав.

С оглед всичко изложено до тук, електронният фиш се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Предвид изхода на делото, то основателно е искането на процесуалния представител на дружеството-жалбоподател за присъждане на сторените разноски. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния

съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а според ал.2 на същия член, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. Наказващият орган е направил възражение за прекомерност на поисканите от жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение. Въз основа на представените доказателства става ясно, че дружеството-жалбоподател е заплатило на адвокатско дружество „Л. и партньори“, част от което е и адв. К. А. от ХАК, уговорената сума в договора за правна помощ за делото пред АССГ в размер на 1000 лева, като това е станало в брой на 01.08.2023 г. при подписването на договора, както и уговорената сума в договора за правна помощ за делото пред СРС в размер на 660 лева с ДДС (550 лева без ДДС), като това е станало по банков път на 03.08.2023 г. Съдът намира, че не следва да се редуцира размерът на така заплатените адвокатски възнаграждения, тъй като и с оглед представените доказателства досежно реалното заплащане, то възнаграждението за делото пред СРС не надхвърля размера на минималното такова, дължимо съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата за минималния размер на адвокатските възнаграждения, което е 550 лева, а в този размер не се включва дължимото ДДС, като в този смисъл е Определение № 266/18.04.2019 по дело № 1913/2018 на ВКС, Търговска колегия, II-ро търговско отделение. Размерът на заплатеното адвокатско възнаграждение за делото пред АССГ също не надхвърля размера на минималното такова, дължимо съгласно чл.8, ал.3 от Наредбата за минималния размер на адвокатските възнаграждения, което е 1000 лева. С оглед изложеното до тук и предвид изхода на делото, на основание чл.143, ал.1 от АПК, в полза на дружеството-жалбоподател следва да се присъдят сторените разноски за адвокатски възнаграждения в общ размер от 1660 лева, съобразно представените договори за правна помощ и доказателствата за реалното заплащане на уговорените възнаграждения.

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 и чл.63д, ал.1 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504548299, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на „*****“ ЕООД, ЕИК ***** е наложена имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 от АПК Агенция „Пътна инфраструктура“ – гр. София (АПИ) да заплати на „*****“ ЕООД, ЕИК ***** сумата от 1660 /хиляда шестстотин и шестдесет/ лева, представляваща разноси в производствата пред АССГ и СРС за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____